

Oskari Merikannon perheelle

Tiisa Häyrysen ja Oskari Merikannon
tuhlaus päivänä 5.8.1891

Käitteen jälkeen Tiisalle ja Oskariin
2.9.1892

Kantala 23.8.1903

Kantalan nauta 24.8.1903

Liisa Häyryen ja Oskar Merikannon
hikkauspäivänä.

5. 8. 91

Terve sulle, ystävä,
Prakekautes päivänä!
Liekkis ilmipalakkoon,
Ympärilles valakkoon,
Kirkkaan sävelvuon.

Terve, Suomen nuori mies!
Suomen suosioks on ties.
Kantaksesi kansahan
Luokoon innon valtavan
Fortumattoman!

Terve armas rinnoilles,
Liisa lämmöks sydämmes!
Vasta hänen rinnallaan
Toitat valtakasi maan
Jorimit hellimmät:

Vasta lintu lempien
Löytää syvän sävelen.
Sitten kielet voimakkaat
Vasta valtakasi saat
Kansaa nostamaan.

Nosta müllä sävelin
Kalevatet aseihin.
Nosta henki jokainen
Uskolliseksi Suomellen
Vasten vainoojaa.

///

Suomen onneks eteenpäin
 Työskennelkää vierekkäin:
 Perheonnen laajentaa
 Tasta armas isänmaa —
 Sille eläkää!

Sitten, nuoret ystävä,
 Sydämmenne liekkivät
 Nähdessä syksyn tähtikypäät
 Taikka talven kylmät jäät —
 Nuoriks jäätte Te!

Mikkelin 5.8.91.

J. H. Erkkö.

Häitten jälkeen
Liesalle ja Oskarille,
(Merikantaa kakki).

Armas Liiko, kallis Weikko!
 Nyt menette maailmalle,
 Tuljette käsiha'assa.
 Astukaa iloisin mielin,
 Urhollisina, uskollisina,
 Marsinkin ylämäkeä.
 Haavehet kotihin jäivät,
 Toki toivo on mukana:
 Tietä kun tepastelette,
 Joka askel uutta tuoppi,
 Waikk'ei aina armahinta,
 Aina tok' opittavata.
 Jos satutte suuttumahan,
 Suuttukaatte vuorotellen;
 Jos surette, itkenette,
 Itkekäätte vuorotellen,
 Ettei umpehen kävisi

Päivänpaiste kaikkialta.

Tuttua tupa-seheune,
 Siellä lämmiin läikkyköhön
 Sulosoinnussa sävelten,
 Tulkohon toverikseune
 Terveys ahava-porkki,
 Nälkä leivän hojsteheksi,
 Kaakun runsahan keralla,
 Lasten seurassa somien,
 Ystäväin iloisten kanssa —
 Ne Teille toveritschoille
 Toivon iltahan ikänne —
 Muut ilot mukana saatte!

Ystäväinne

J. H. Erkkö.

Gyväskylä 2/9 1892.

Kantola

Unelma metään rinnassa,
 Maan raukaisella rannalla
 On Merikannon paja.
 Hän täällä takoo sointujaan
 Ja rauhan rakkait' aseitaan,
 On täällä onnen maja.

Siell' ulkona käy myrskyt, oi,
 Ne rynnätä myös tūne voi,
 Vaan täältä vastaa soitto:
 Jos murhe maahan rynnistää,
 Ja vaarassa on henki, pää,
 On laulu pahan voitto.

J. H. Erkkö.

23/8 1903.

Kantolan ranta.

Tuuli on työntänyt aukkoo monta
Avaran pellon aitaan;

Myrsky se myrskasi joahon puuta
Lakean kankaan laitaan.

Myrsky kun Kantolan metsää soitti,
Puu tuki toista puuta.

"Yhdessä kestämme tuiman tuulen," -
Metsä ei vastaa muuta.

Kantolan ranta on rauhan ranta,
Kantele siellä kaikaa;

Soitolla, laululla vastustellaan
Tätä surun, murheen aikaa.

Myrsky se ympäri touhuu tuolla
Pelloilla, kangasmailla;

Kauanko, kantele, rauhaa nautit,
Kauanko sortoa vaitta?

24/8 1903.

J. H. Erkkö.